Στο μοναστήρι του Αποστόλου Αντρέα

Άννα - Νόλλη Κυριακίδου Κολλίτση

Αν κάποτε θελήσεις της βόρειας πατρίδας το κομμάτι,
που Τούρκοι το πατούν τα βήματα να σύρεις.
Αν κάποτε θελήσεις διαβάτη, ονειρευτή,
για λίγο να βρεθείς στον άγιο το χώρο,
που μένει τώρα μόνος εκεί κοντά στο κύμα,
μην ξεχάσεις διαβάτη, ονειρευτή του Αποστόλου Ανδρέα το μοναστήρι που Τούρκοι αφεντάδες με βία το κρατούν
κι' αφήσανε οι άπιστοι να σβήσει το λαμπάδι, που άναβε ολημερίς αχνά στο μανουάλι, κι αφήσανε οι άπιστοι να σβήσει το καντήλι που φώτιζε ένα γύρο,
μπροστά απ' την εικόνα του Χριστού
φτωχοί δουλευταράδες.
Κι οι θύμησές τους τότε τρέχανε κι εφτάναν
στ' αλλόθρησκου εκείνου το καράβι, μονόμματος που ήταν, με Εσένανε μαζί, σάλπαρε για κείνο το ταξίδι να βρεθεί,
στην Πόλη την Αγία που είχε την τιμή το Σώμα του Χριστού μας να δεχτεί;
το σώμα του λουσμένο με αρώματα και μύρα,
Το Σώμα του Σωτήρα.
Κι έκανε το Θαύμα
Γιομίσαν τα βαρέλια
γιομίσαν με νερό από τους θείους λάκκους
όταν αυτό είχε λείψει.
Και πίστεψε ο Τούρκος, με μύρα εβαφτίστη
και δέχτη στην ψυχή του το Χριστό
Γυρίζοντας στο χώρο που γίνηκε το θαύμα
έφερε σαν τάμα Απόστολε μου
Ανδρέα και θεραπευτή
Κυράδες απ' την Κύπρο, κυράδες αγαθές νοικοκυράδες,
κυράδες του σπιτιού,

αφήνανε το σπίτι, τα ζώα κουβαλούσαν
και νάτες με το τάμα φορτωμένες, ερχόντουσαν και πέζευαν στην πόλη,
σερνάμενες να μπουν στο μοναστήρι, για την υγειά του άρρωστου παιδιού, για την υγειά του συζύγου και κύρη, οι φρόνιμες της Κύπρου οι κυράδες, καλές κοινοκυράδες.
Κι ερχόντουσαν εκεί γέροι πολλοί και νέοι
παιδιά σχοληταρούδια, παιδιά μέσα στην κούνια
ν' ανάψουμε κερί,
άνθρωποι πονεμένοι, του κάματου, του μόχθου,
άνθρωποι ποσταμένοι της όμορφης πατρίδας σεμνοί προσκυνητάδες
την άχραντή σου εικόνα και κτίστηκε εκεί το μοναστήρι.
Πώς τώρα εγώ τάχα, η τόσο πονομένη που κλείσανε τη στράτα μου οι ξένοι αφεντάδες, αλλόθρησκοι φυγάδες, τη στράτα για να μπω, πως θάρθω στη γιορτή σου να ανάψω το κερί μου
να ανάψω το καντήλι;
πως θάρθω να σε βρω το τάμα μου ν' αφήσω;
Θέλω, μα δεν μπορώ.
Τάχατες να μπορούσα,
όπως γινόταν πρώτα,
να πάρω ένα μπουκάλι,
να το γεμίσω λάδι
γερά να το σφραγίσω,
στο κύμα να τ' αφήσω
για να στο φέρει εκεί..
κάποιος θα το μαζέψει
εκεί στο μοναστήρι
και ν' αναψει το καντήλι
στον εσπερινό το δείλι.